

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Irland, genom att inte ha vidtagit de åtgärder som krävs för att följa artikel 3 i direktiv 79/409/EEG⁽¹⁾ beträffande moripa (*Lagopus lagopus*), artikel 4.4 första meningen i direktiv 79/409/EEG och artikel 6.2 i direktiv 92/43/EEG⁽²⁾ beträffande det särskilda skyddsområdet Owenduff-Nephin Beg Complex, har underlåtit att följa dessa direktiv och att uppfylla sina skyldigheter enligt fördraget,
- förplikta Republiken Irland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- 1) Underlåtenhet att skydda, bevara och återställa tillräckligt varierande och stora livsmiljöer för moripa

Mot bakgrund av att moripan har identifierats som en av de tolv mest hotade häckande fågelarterna i Irland, moripans beroende av livsmiljöer i kullandskap och på mossar, moripans beroende av ljung, som det är känt påverkas allvarligt av överbetning, behovet av åtgärder för bevarandet av livsmiljöer i kullandskap och på mossar till förmån för moripan, det omfattande problemet med överbetning av får i moripans livsmiljöer i kullandskap och på mossar som uppkom år 1981 och som har fortsatt sedan dess, det förhållandet att åtgärder för att bekämpa denna överbetning har varit ineffektiva, en påvisad väsentlig nedgång i moripans utbredningsområde samt principerna om förebyggande och försiktighet anser kommissionen att Irland har underlåtit att uppfylla sin skyldighet att säkerställa tillräckligt varierande och stora livsmiljöer för arterna i enlighet med artikel 3 i direktiv 79/409/EEG (fågeldirektivet).

- 2) Skador på det särskilda skyddsområdet Owenduff-Nephin Beg Complex

Såttillvida som Irland har låtit ett problem med överbetning uppkomma i detta område sedan år 1981, skall denna medlemsstat anses ha underlåtit att följa artikel 6.2 i direktiv 92/43/EEG (livsmiljödirektivet) och, innan denna bestämmelse trädde i kraft, artikel 4.4 första meningen i fågeldirektivet. Såvitt Irland förlitar sig på statliga förvärv av egendom, programmet för skydd för landsbygdsmiljön och därmed förenade åtgärder för att skydda detta område, kan denna medlemsstat inte anses ha vidtagit samtliga lämpliga åtgärder med avseende på artikel 6.2 i livsmiljödirektivet. I synnerhet har Irland inte säkerställt att storlekar på fårbesättningarna över hela området är sådana att

livsmiljöerna kan bevaras och erosion förhindras och, dessutom, inte lyckats undvika förstöring av livsmiljöerna som på ett negativt sätt påverkar de arter av vilda fåglar som anges i bilaga I till fågeldirektivet samt de regelbundet förekommande flyttfåglar som finns i området, vars tillbakagång inte har bestritts av de irländska myndigheterna.

(1) Rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (EGT L 103, 25.7.1979, s. 1).

(2) Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Cour du travail de Mons (åttonde avdelningen) av den 20 mars 2000 i målet mellan Gervais Larsy och Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants

(Mål C-118/00)

(2000/C 163/24)

Cour du travail de Mons (åttonde avdelningen) begär genom beslut av den 20 mars 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 29 mars 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Gervais Larsy och Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants beträffande följande frågor:

1. Skall artikel 95a.5 i förordning (EEG) nr 1408/71⁽¹⁾ tolkas så att den är tillämplig på en försäkrad egenföretagare som överklagat ett förvaltningsbeslut fattat av den behöriga myndigheten på området för social trygghet för egenföretagare i en medlemsstat i Europeiska unionen, varigenom ett kumulationsförbud (artiklarna 12 och 46) i förordning (EEG) nr 1408/71 har tillämpats och beslutet har bekräftats av den nationella domstolen i den medlemsstat där målet anhängiggjorts och parterna inte har delgetts domen som därför fortfarande kan överklagas, när Europeiska gemenskapernas domstol i en senare dom i ett liknande mål om tolkningen av artiklarna 12 och 46 i denna förordning fastslagit att ett gemenskapsrättsligt kumulationsförbud inte skall tillämpas i ett sådant fall, och den nationella myndigheten för social trygghet för egenföretagare har tillämpat artikel 95a.5 på den försäkrade efter EG-domstolens dom för att ompröva den försäkrades förmåner och det för att artikel 95a.5, som begränsar verkningarna av EG-domstolens dom, skall kunna tillämpas krävs att den försäkrade vid tvist inger en ny ansökan avseende sina förmåner och att det därefter fattas ett nytt beslut?

2. Utgör den omständigheten att myndigheten för social trygghet för egenföretagare i en medlemsstat i Europeiska gemenskapen har tillämpat artikel 95a.5 i förordning (EEG) nr 1408/71 i det fall som beskrivits i fråga 1 och på de villkor som detta har skett en klar överträdelse av gemenskapsrätten i den mening som avses i EG-domstolens rättspraxis, även om denna myndighet redan har åsidosatt förordning (EEG) nr 1408/71 (artiklarna 12 och 46), såsom fastslagits i EG-domstolens dom av den 2 augusti 1993 i ett liknande mål, vilket myndigheten för social trygghet har medgett i tvisten, och den nationella domstolen beaktade detta i sin dom av den 10 februari 1999 medan den nationella myndigheten för social trygghet biföll ansökan med tillämpning av artikel 95a.5 efter att ansvarigt statsråd, till följd av skriftväxling mellan Europeiska gemenskapernas kommission och medlemsstaten, begärde att myndigheten skulle anpassa den migrerande arbetstagarens situation till gällande regler?

(¹) Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2).

Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 29 mars 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-119/00)

(2000/C 163/25)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 29 mars 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Storhertigdömet Luxemburg. Sökanden företräds av juridiske rådgivaren Karen Banks, i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

- fastställa att Storhertigdömet Luxemburg, genom att inte anta och/eller genom att inte meddela de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att rätta sig efter Europaparlamentets och rådets direktiv 97/36/EG av den 30 juni 1997 om ändring av rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television,⁽¹⁾ har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt detta direktiv,
- förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De grunder och huvudargument som har anförts motsvarar de som har framförts i mål C-105/00⁽²⁾. Den tidsfrist som fastställts i direktivet löpte ut den 30 december 1998.

(¹) EGT L 202, 30.7.1997, s. 60.

(²) Se sid. 10 i denna officiella tidning.

Talan mot Republiken Frankrike väckt den 29 mars 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-120/00)

(2000/C 163/26)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 29 mars 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Frankrike. Sökanden företräds av juridiske rådgivaren Karen Banks, i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Frankrike, genom att inte anta och/eller genom att inte meddela de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att rätta sig efter Europaparlamentets och rådets direktiv 97/36/EG av den 30 juni 1997 om ändring av rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television,⁽¹⁾ har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt detta direktiv,
- förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De grunder och huvudargument som har anförts motsvarar de som har framförts i mål C-119/00⁽²⁾. Den tidsfrist som fastställts i direktivet löpte ut den 30 december 1998.

(¹) EGT L 202, 30.7.1997, s. 60.

(²) Se sid. 15 i denna officiella tidning.